

процеси, пов'язані зі створенням об'єкта, підготовкою його до запуску тощо. В інших випадках усі питання, пов'язані з космічним об'єктом, знаходяться в компетенції держави. Держави самі встановлюють правовий режим своїх космічних об'єктів у період їх знаходження в космосі, включно з можливістю їх відвідання будь-ким. Що ж стосується станцій, установок, обладнання та космічних човнів, що знаходяться на Місяці й інших небесних тілах, то вони відкриті для представників інших держав на основі взаємності та попередніх домовленостей.

Література

1. Договір про принципи діяльності держав по дослідженню і використанню космічного простору, включаючи Місяць та інші небесні тіла від 27.01.1967 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_480

2. Міжнародне публічне право: підруч. / В. М. Репецький, В. М. Лисик, М. М. Микієвич та ін.; за ред. В. М. Репецького. – 2-ге вид., стер. – К.: Знання, 2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1436010646747/pravo/mizhnarodnopravoviy_status_kosmichnih_obyektiv#246

3. Міжнародне право: навч. посіб. / за заг. ред. М. В. Буроменського. – К: Юрінком Інтер, 2006. – С. 140-141.

УДК 341:347.8 (043.2)

Бурлака А. О., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Пильгун Н. В., к.ю.н., доцент

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ВІДНОСИН УКРАЇНИ ТА ЄС В СФЕРІ АВІАЦІЇ

На сучасному етапі розвитку української державності відносини України та ЄС у сфері авіації займають провідне місце.

Фундаментом правових відносин України з ЄС є угода про партнерство та співробітництво, від 14 червня 1994 р., яка набула чинності в 1998 р. У цій угоді передбачається співробітництво з торгівельно-економічних, гуманітарних питань та правовідносин у сфері авіації. Шлях України до міжнародних товариств у сфері авіації почався ще з 1947 р., коли Україна приєдналась до Чиказької конвенції про міжнародну цивільну авіацію, що набула чинності у 1992 р. і сприяла вдосконаленню і прогресу правової бази національних норм. Чиказька конвенція затвердила право кожної держави регулювати повітряні перевезення у межах своєї території, комерційну діяльність авіатранспортних

підприємств та здійснювати юрисдикцію щодо перевезень. Разом з тим були встановлені загальні вимоги до діяльності цивільної авіації при здійсненні міжнародних польотів (18 додатків).

На сьогоднішній день Україна є членом багатьох міжнародних організацій, що регулюють відносини в галузі авіації. Серед таких організацій Міжнародна організація цивільної авіації – ICAO (International Civil Aviation Organization), цілями якої є розробка принципів і методів міжнародної аеронавігації та сприяння плануванню і розвитку повітряного транспорту з метою забезпечення безпечного розвитку міжнародної цивільної авіації в усьому світі. Україна є членом цієї організації з 9 вересня 1992 р. Також Україна є членом Європейської організації з безпеки повітряної навігації – EUROCONTROL (European Organization for the Safety of Air Navigation) з 1 травня 2004 р. Серед організацій, учасницею яких є Україна, слід вказати наступні: Об'єднані авіаційні влади Європи (Joint Aviation Authorities – JAA), Міждержавний авіаційний комітет, Європейська організація електронного обладнання цивільної авіації – EUROCAE (European Organization For Civil Aviation Equipment) та ін. Метою цих організацій є прозорий механізм прийняття рішень у сфері управління повітряним рухом, сприянні належного рівня безпеки тощо.

Наступним важливим кроком у сфері правового регулювання авіаційного простору між Україною та ЄС стали переговори про укладення угоди про Спільний авіаційний простір з грудня 2007 р. Ця угода передбачає об'єднання авіатранспортних ринків України та ЄС, що сприятиме ефективнішому використанню ринку авіаперевезень та покращенню якості послуг, розвитку транзитного потенціалу України, інтегруванню України до Європейських авіаційних структур та зміцненню авторитету нашої країни як авіаційної європейської держави. На цей час співробітництво між ЄС та державами-членами ЄС здійснюється відповідно до системи міжнародних договорів, угод про повітряне сполучення між Україною та всіма державами-членами ЄС, а також укладених упродовж 1992-2005 р.р., що складається з 27 двосторонніх міжурядових Угод між Україною та ЄС про певні аспекти повітряного сполучення від 1 грудня 2005 р. («горизонтальної угоди») [2].

Наступний важливий крок співпраці ЄС і України в галузі авіаційного транспорту стало створення навчального центру з авіаційних аварійних ситуацій. 3-річний проект TEMPUSTACIS «Навчальний центр з авіаційних аварійних ситуацій в Україні» закінчив свою діяльність міжнародною конференцією 17 квітня 2008 р. в Національному авіаційному університеті в Києві. У конференції взяли участь 70 представників з 4-х країн. Учасникам конференції було продемонстровано головний результат проекту: новий авіаційний

навчальний центр аварійних ситуацій для підготовки членів екіпажів повітряних суден та спеціалістів наземних аварійно-рятувальних і пошукових команд [1].

У співробітництві України з країнами ЄС на повітряному транспорті великого значення набула реалізація положень Повітряного кодексу, що прийнятий Верховною Радою України у травні 2011 р. Він регламентує правові основи загальної діяльності на авіатранспорті, державного регулювання авіаційної галузі, використання повітряного простору України тощо. Кодекс передбачає імплементацію до законодавства України вимог міжнародних організацій, зокрема, щодо безпеки аеронавігації та захисту прав пасажирів. Таким чином, можна стверджувати, що Повітряний кодекс України передбачає виконання вимог міжнародних організацій з повітряного транспорту, а саме: Об'єднаних авіаційних властей Європи (JAA), Європейської конференції цивільної авіації (ЄКЦА), Європейської організації з безпеки аеронавігації (Євроконтроль), а також висновків і рекомендацій Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО) про необхідність вдосконалення законодавства України за результатами проведених аудитів. Практика співробітництва у створенні Спільного авіаційного простору показує, що Україна має необхідні умови для виконання міжнародних вимог до складу та якості льотної техніки, кваліфікації пілотів, стану та повноти послуг, що надаються аеропортовими службами [3].

Як висновок можна сказати, що відносини України з ЄС в сфері авіації є провідними, оскільки відповідність міжнародним стандартам є пріоритетним напрямком для розвитку повітряного та космічного права в Україні.

Література

1. Успішна співпраця Євросоюзу та України в галузі транспорту: створення навчального центру з авіаційних аварійних ситуацій за 2008 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://eeas.europa.eu/delegations/ukraine/documents/eucooperationnews/05_eucooperationnews_uk.pdf
2. Спільний авіаційний простір між Україною та ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%BF%D1%96%D0%B2%D1>
3. Щодо перспективних напрямів співробітництва України з країнами ЄС у реалізації потенціалу транспортної системи України: аналітична записка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/579/>